

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobkyne **R. C.**, bývajúcej v M., proti žalovanému **D. C.** bývajúcemu v B., zastúpenému JUDr. M. C., advokátom so sídlom v N., **o zrušenie práva spoločného nájmu družstevného bytu**, vedenej na Okresnom súde Nitra pod sp.zn. 9 C 96/2006, o dovolaní žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Nitre zo 17. mája 2007 sp.zn. 7 Co 7/2007 rozhodol

t a k t o :

Dovolanie žalovaného **o d m i e t a .**

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov dovolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Nitra rozsudkom zo 16. novembra 2006 č.k. 9 C 96/2006-53 zrušil účastníkom konania právo spoločného nájmu k družstevnému bytu č. X. na X.. poschodí v N., za ďalšiu nájomníčku a členku družstva určil žalobkyňu a žalovanému uložil povinnosť sa z predmetného bytu vysťahovať a byt vypratať do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Žalovanému ako neúspešnému účastníkovi určil povinnosť zaplatiť žalobkyňi náhradu trov konania 8 544 Sk. Rozhodol tak po zistení, že žalobkyňa vzhľadom na jej bytové pomery (bývanie v rodinnom dome dcéry) bola odkázaná na bývanie v byte, ktorý je predmetom sporu a preto bol daný dôvod, aby pri zrušení práva spoločného nájmu družstevného bytu, ďalej ako nájomkyňa a členka družstva byt užívala ona.

Na základe odvolania žalovaného Krajský súd v Nitre rozsudkom zo 17. mája 2007 sp.zn. 7 Co 7/2007 potvrdil rozsudok súdu prvého stupňa a žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobkyňi náhradu trov odvolacieho konania 3 098 Sk. V dôvodoch rozsudku sa

odvolací súd stotožnil so skutkovými aj právnymi závermi súdu prvého stupňa, z ktorých mal preukázané, že žalobkyňa je odkázaná na bývanie v byte, ktorého sa predmet sporu týka, lebo žalovaný mal bytovú otázku vyriešenú a preto považoval za správny aj jeho postup, keď rozhodol o povinnosti žalovaného sa z bytu vystáhnúť bez práva na bytovú náhradu.

Proti rozsudku odvolacieho súdu podal včas dovolanie žalovaný. Žiadal rozsudok odvolacieho ako aj súdu prvého stupňa zrušiť a vec vrátiť na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. V dôvodoch dovolania poukazoval na to, že postupom prvostupňového súdu, keď tento konal v jeho neprítomnosti, ako aj v neprítomnosti jeho právneho zástupcu, mu bola odňatá podľa § 237 písm.f/ O.s.p. možnosť konať pred súdom, lebo na pojednávanie sa ospravedlnili a požiadali o odročenie pojednávania, čo zo strany súdu akceptované nebolo. Tým mu bolo znemožnené právo vyjadriť sa k dokazovaniu, právnej stránke veci a predniesť záverečné návrhy. Bolo tak porušené aj právo podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky. Takýmto postupom došlo k tomu, že súd prvého stupňa ale ani odvolací súd nevykonali navrhnutý dôkaz, výsluch J. M. ako aj T. Š..

Žalobkyňa v písomnom vyjadrení na dovolanie žalovaného nepovažovala dovolanie za dôvodné a žiadala ho odmietnuť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.) bez nariadenia pojednávania (§ 243a ods. 1 O.s.p.) skúmal, či tento opravný prostriedok je v danej veci prípustný.

Z obsahu spisu je nesporné, že dovolanie žalovaného smeruje proti potvrdzujúcemu rozsudku odvolacieho súdu. V takomto prípade podľa § 236 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 238 ods. 3 O.s.p. je dovolanie prípustné, ak odvolací súd vyslovil vo výroku svojho potvrdzujúceho rozsudku, že je dovolanie prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu. O takýto prípad však v danej veci nešlo a preto nebol u potvrdzujúceho rozsudku odvolacieho súdu daný dôvod prípustnosti dovolania podľa § 238 ods. 3 O.s.p.

V ustanovení § 237 O.s.p. sú vymenované vady, ktoré sú dôvodom prípustnosti dovolania smerujúceho proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu. Vzhľadom na zákonnú

povinnosť vždy na tieto vady prihliadnuť (§ 242 ods. 1 O.s.p.), skúmal dovolací súd prípustnosť dovolania aj z hľadísk tam uvedených.

Žalovaný ako dovolateľ v podanom dovolaní proti potvrdzujúcemu rozsudku odvolacieho súdu ako dôvod prípustnosti dovolania uviedol § 237 písm.f/ O.s.p., teda, že postupom súdu sa mu odňala možnosť konať pred súdom.

Pod odňatím možnosti konať pred súdom v zmysle § 237 písm.f/ O.s.p. treba rozumieť taký postup súdu, ktorým znemožní realizáciu tých procesných práv, ktoré účastníkom súdneho konania procesné predpisy priznávajú za účelom zabezpečenia ochrany ich práv a právnom chránených záujmov.

Odvolací súd na základe odvolania žalovaného riadne v súlade s § 214 ods. 1 O.s.p. nariadil na jeho prejednanie pojednávanie, ktorého sa zúčastnili účastníci konania ako aj ich právni zástupcovia. Na pojednávaní odvolacieho súdu sa k veci vyjadrili a predniesli aj svoje návrhy, čím bol dodržaný procesný postup podľa § 215 druhej vety O.s.p. Procesné práva dovolateľa v odvolacom konaní porušené neboli.

Vytýkané odňatie možnosti konať pred súdom zo strany žalovaného sa týka procesného postupu súdu prvého stupňa, ktorý mal konať v neprítomnosti žalovaného, hoci tento prostredníctvom právneho zástupcu podal žiadosť o odročenie pojednávania.

K tomu treba uviesť, že žiadosť o odročenie pojednávania bola právnym zástupcom žalovaného podaná v deň pojednávania súdu prvého stupňa, pričom zo zápisnice o pojednávaní nevyplýva, že by bola doručená pred vyhlásením rozhodnutia podľa § 101 ods. 2 O.s.p., alebo do vyhlásenia rozhodnutia vo veci samej. Odvolací súd preto procesný postup súdu prvého stupňa, keď konal v neprítomnosti žalovaného a jeho právneho zástupcu nepovažoval za odňatie možnosti konať pred súdom a teda za dôvod na postup podľa § 221 ods. 1 písm.f/ O.s.p. Pritom ani zo strany žalovaného v podanom dovolaní nebol tento postup súdu vytýkaný.

Pokiaľ dovolateľ v podanom dovolaní vytýkal odvolaciemu súdu, že tento nevykonaním navrhnutý dôkaz, treba uviesť, že nevykonanie dôkazu nie je odňatím možnosti konať

pred súdom, ak zákon v ustanovení § 213 ods. 3 O.s.p. v spojení s § 120 ods. 1 O.s.p. a v spojení s § 211 ods. 2 O.s.p. ponecháva vykonanie dôkazu na úvahe súdu.

Z uvedeného vyplýva, že nebol daný dôvod prípustnosti dovolania podľa § 237 písm.f/ O.s.p. a keďže neboli zistené ani iné dôvody prípustnosti dovolania uvedené v § 237 O.s.p., dovolací súd podľa § 243b ods. 4 O.s.p. v spojení s § 218 písm.c/ O.s.p. dovolanie žalovaného ako neprípustné odmietol.

O náhrade trov dovolacieho konania rozhodol podľa § 146 ods. 1 písm.c/ O.s.p. (s použitím analógie) v spojení s § 243b ods. 4 O.s.p., keď neboli dané dôvody pre použitie odseku 2 tohto ustanovenia, pretože žalobkyni v súvislosti s dovolacím konaním žiadne trovy nevznikli.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 29. apríla 2008

JUDr. Eva Sakálová, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia :